तलोचनैः स्थितं **विष्वष्कमाणाम्बुदनादशङ्कया** ॥' (धा. का. 1-14) इति प्रयोगः। रूपाणि सर्वाण्यपि **कखति**वत् (141) बोध्यानि।

(1894) "ञि ष्विदा गात्रप्रस्रवणे"

(I-भ्वादिः-744. अक. सेट्. आत्म.)

'गात्रप्रक्षरणे स्विद्येत् स्वेदते स्नेहमोकयोः।' (श्लो. 107) इति **देवः**। 'गात्रप्रक्षरणे' इति **माधवादयः**। उभयथाऽपि स्वेदस्य=घर्माम्भसो विवक्षाऽत्र। 'स्नेहनमोचनयोः' इति **हरदत्तादयः** (पदमञ्जरी 1-2-19)। सामान्यरूपाणि भौवादिक**क्ष्वेदति**वत् (326) बोध्यानि। [1]स्निन्नः, [2]प्रस्वेदितः-प्रस्वेदितम्, [3]सिस्वेदयिषुः।

(1895) "ष्विदा गात्रप्रक्षरणे"

(IV-दिवादिः-1188. अक. अनि. पर.)

'**गात्रप्रक्षरणे स्विद्येत**, स्वेदते स्नेहमोकयोः।' (श्लो. 107) इति **देवः**। सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिक**क्रुध्यति**वत् (277) बोध्यानि। 'निष्ठा शीङ्-**स्विदि**—' (1-2-19) इत्यत्र ञीतां ष्विदादीनां साहचर्यात् ञीतो भौवादिकस्यैव ग्रहणमिति **पदमञ्जरी**। अयमपि ञीत् इति **न्यासकारः**। तत्तु **पुरुषकारे धातुवृत्तौ** च खण्डितम्। भावादिकर्मणोः प्रस्वेदितम्-प्रस्वेदितः इत्यस्यापि रूपे। आदित्त्वमस्य सर्वसम्मतम्। अयं परस्मैपदी, भौवादिकस्तु आत्मनेपदीति; अयमनिट्, भौवादिकः सेट् इति च विशेषः।

(1896) "सङ्केत च आमन्त्रणे" (X-चुरादिः-1892. सक. सेट्. उभ.)

आमन्त्रणं=गूढोक्तिः। संकेतकः-तिका, सिसङ्केतयिषकः-षिका; संकेतयिता-त्री, सिसङ्केतयिषिता-त्री; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिक**केतयति**वत् (260) ऊह्यानि।

---

1. 'ञीतः क्तः' (3-2-187) इति वर्तमाने क्तः। 'आदितश्च' (7-2-16) इति निष्ठायामिण्निषेधः। '**रदाभ्यां**—' (8-2-42) इति निष्ठातकारस्य, धातुदकारस्य च नकारः।
2. 'विभाषा भावादिकर्मणोः' (7-2-17) इति इड्विकल्पः। 'निष्ठा शीङ्**स्विदि**—' (1-2-19) इति सेटो निष्ठायाः कित्त्वनिषेधः।
3. ण्यन्तात् सनि उप्रत्यये रूपमेवम्। 'सः **स्विदि**—' (8-3-62) इति अभ्यासात् परस्य सकारः। 'स्तौतिण्योरेव षणि—' (8-3-61) इत्यस्यापवादः।